

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ.

Ἡ Α. Ἐξ. ὁ κ. Σπ. Μαυρογένης πασᾶς ἡτήσατο ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐβρέοντος πνευματικοῦ δικαστηρίου διαζύγιον ἀπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ κ. Σμαράγδας Μαργαρίτας. Τὸ εἰρημένον δικαστήριον, ἐπιληθὲν τῆς ὑποθέσεως καὶ δι-
κάσαν, ἐξέδωκε τῇ παρελθούσῃ δευτέρᾳ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, καθ' ἣν κηρύσσει διαλελυμένον τὸν γάμον τῶν διαδίκων ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς ἐναγκείσης καὶ ξένους αὐτοῦ πρὸς ἀλλή-
λους. Ὁ πληρεξούσιος τῆς ἐναγκείσης ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἐφε-
σιβάλλῃ τὴν ἀπόφασιν πρὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

— Ἡ Α. Θ. Π. ὁ πρῶν Κωνσταντινουπόλεως Ἰωακείμ ὁ Γ', ὅστις ὡς γνωστὸν ἐφησυχάζει ἐν Ἀγίῳ Ὄρει, ἡτήσα-
το τὴν ἀδειαν ὅπως ἀποδημήσῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Ἡ Αὐ-
τοκρατορικὴ Κυβέρνησις, διὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου, ἐδή-
λωσε τῇ Α.Θ.Π. τῷ οἰκουμηνικῷ πατριάρχῃ Νεοφύτῳ τῷ
Η', ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ παράσχῃ τὴν αἰτουμένην ἀδειαν.

— Ἐξακολουθεῖ ἡ ἐν ταῖς συνεδρίαις τῶν δύο σωμάτων συζήτησις τοῦ ἐκλογικοῦ κανονισμοῦ τῶν ἐνοριῶν τῆς ἀρχιε-
πισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως.

— Ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τῆς «Ἐκκλ. Ἀληθείας» ἐδημοσιεύθη ὁ νέος κανονισμὸς τῆς κεντρικῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην μ' ὄλην τὴν ἐπικρα-
τοῦσαν ἀπραξίαν τάσις τις πρὸς ἐπανάληψιν τῶν
ἐργασιῶν ἐξεδηλώθη ἐν τῷ ἡμετέρῳ χρηματιστηρίῳ,
ἀξιοσημειώτος δὲ εἶναι ἡ ἐπελθοῦσα βελτίωσις τῶν
τιμῶν δύο κυριωτέρων χρεωγράφων, ὧν αἱ πράξεις
εἰσὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων ἀνεπτυγμέναι, καὶ περὶ ἃ
στρέφεται κατὰ πρῶτον λόγον ἡ κερδοσκοπία τοῦ
χρηματιστηρίου ἡμῶν. Ταῦτα δὲ εἰσὶν ἡ σειρά Δ τοῦ
Γενικοῦ χρέους καὶ αἱ ὁμολογίαι τῶν Σιδηροδρόμων
Ρωμυλίας, καὶ τούτων κυρίας ἡ τιμὴ ἐβελτιώθη
κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην, διότι ἐνφ' τὴν Δευτέραν
τὸ Γενικὸν χρέος ἐτιμᾶτο 23,24 χθὲς τὸ ἐσπέρας
ἐσημειοῦτο 23,32, ἐπίσης καὶ αἱ ὁμολογίαι τῶν Σι-
δηροδρόμων ἀπὸ 89 1/4, τιμὴν τῆς ἐκκαθαρίσεως,
ἐτιμῶντο χθὲς 92 1/4, ἀνατιμηθεῖσαι κατὰ 3 μονά-
δας ἐντὸς 5 ἡμερῶν. Ἡ ἀνατιμωσίς αὕτη ὀφείλε-
ται εἰς τὴν προσέγγισιν τῆς κληρώσεως, ἕνεκα τῆς
ὁποίας πολλοὶ ἀγοραὶ ἐγένοντο τοῖς μετρητοῖς, καὶ
εἰς τὴν εἰδησιν ὅτι ὁ διευθυντὴς τῆς Ὀθωμανικῆς
Τραπεζῆς μετέβη ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Ρώμην πρὸς συνεν-
νόησιν μετὰ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς
πόλεως ταύτης καὶ λύσιν τῆς ὑψισταμένης διαφορᾶς.
Πλὴν τούτων ὅμως ἡμέρα τῇ ἡμέρα ἐνισχύεται ἡ
πεποίθησις τοῦ κοινοῦ περὶ μελλοῦσης ἀνατιμωσεως,
ἐξ οὗ οἱ τίτλοι μικρὸν κατὰ μικρὸν ἀποσύρονται τῆς
κυκλοφορίας, πᾶσα δὲ γινομένη σπουδαία ὀπωδοῦν
ἀγορὰ ἐπιφέρει ἐξ ἀνάγκης ἐπαισθητὴν ὑψωσιν. Ἡ-
μεῖς δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι, οἷα ἂν ἢ ἡ λύσις τῆς
ὑψισταμένης διαφορᾶς, αἱ ὁμολογίαι τῶν Σιδηροδρό-
μων ἔχουσιν εὐρὴ πρὸς ἀνατιμωσιν στάδιον, διότι
δὲν συμμερίζομεθα μὲν τὴν ἄκραν αἰσιοδοξίαν τοῦ κ.
Μόροβιτς καὶ τῶν ὁμοίων αὐτῶ, παραδεχόμεθα ὅμως

τὴν ἀκρίβειαν τοῦ δημοσιευθέντος πίνακος, καθ' ὃν
800 χιλιάδες μόλις τίτλων εὐρίσκονται διεσπαρμένοι
ἀνὰ πᾶσαν τὴν Εὐρώπην, πλὴν τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς
Γερμανίας, αἱ ὁποῖαι κατέχουσιν ὑπὲρ τὸ ἐν ἑκατομ.
χρεοσημανθὲν καὶ μὴ δυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ εἰς
ἐπικαταλλαγὰς μετ' ἄλλων ἀγορῶν. Τοῦ ἀριθμοῦ λοι-
πῶν τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ τίτλων περιοριζομένου ἡμέ-
ρα τῇ ἡμέρα, φυσικὴ συνέπεια εἶναι ἡ προϊούσα αἰ-
ξιοσις τῆς τιμῆς αὐτῶν. Ἄλλως δὲ παρ' ἡμῶν ἡ ἐλ-
λειψὶς τῶν τίτλων τούτων καθὼς καὶ τῶν τοῦ Γενι-
κοῦ Χρέους ἤρξατο γινομένη ἐπαισθητὴ, τὸ δὲ καθ'
ἐκάστην δεκαπενθήμερον ἐκκαθίρεισιν ἐπιβαλλόμενον
deport εἰς τοὺς πωλητὰς ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἐλλειψὶς
τίτλων πρὸ πάντων τοῦ Γενικοῦ Χρέους δὲν εἶναι
τυχαία καὶ διαβατικὴ οὐδὲ προϊὼν χρηματιστικῶν
τεχνασμάτων, ἀλλ' εἶναι διαρκὴς καὶ πραγματικὴ. Ἡ
ἐλλειψὶς τῶν τίτλων τότε θὰ παρέλθῃ, ὅπόταν ἡ τιμὴ
τοῦ Γενικοῦ Χρέους ὑψωθείσῃ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀγορᾷ
ὑπεράνω τῆς πρὸς τὰς ἐν Εὐρώπῃ τιμᾶς ἀναλογίας,
ἀναγκάσῃ τοὺς ἐπικαταλλάκτας νὰ κομίσωσιν ἐκ τῶν
εὐρωπαϊκῶν ἀγορῶν ἀρκοῦσαν ποσότητα τίτλων δυ-
ναμένην νὰ θεραπεύσῃ τὴν ὑψισταμένην ἀνάγκην.
Ἄλλ' ἡ ἡμετέρα ἀγορὰ κατεχομένη ὑπὸ τοῦ συνήθους
καὶ ἐμφύτου, οὕτως εἰπεῖν, δισταγμοῦ, καὶ συναί-
σθανομένη τὴν ἀδυναμίαν αὐτῆς, ἐξακολουθεῖ δια-
τηροῦσα τὰς τιμὰς χαμηλότερον τῆς πρὸς τὰς εὐρω-
παϊκὰς ἀγορὰς ἀναλογίας, οὐδεμίαν δὲ ἰδίαν ἔχουσα
προτοβολίαν ἀφίεται ὀρυμουλκουμένη ὑπὸ τῶν ἐν
Εὐρώπῃ κερδοσκοπῶν.

Τὸ Ὄσμανιὲ διατελεῖ παρημελημένον καὶ στάσι-
μον περὶ τὰ 82, 30—35. Μόλις τὴν ἐβδομάδα ταύ-
την ἐκλιπόντος τοῦ ἡόδου τοῦ deport ἤρξαντο γε-
νόμεναι πράξεις τινές, ἀλλὰ καὶ αὗται λίαν περιο-
ρισμέναι. Τὸ χρεώγραφον τοῦτο καὶ ἀσφαλὲς θεωρεῖ-
ται σήμερον, καὶ τόκον φέρει ἀνώτερον τοῦ Γενικοῦ
Χρέους, εἶναι δὲ προσέτι πεπροικισμένον καὶ διὰ
χρεωλυσίου 1 ο]ο γινομένου διὰ δύο κληρώσεων κατ'
ἔτος. Καὶ ὅμως οἱ κάτοχοι αὐτοῦ, ὧν οἱ πλεῖστοι
ἦσαν Ὀθωμανοί, ἐσπευσαν νὰ ἐκποιήσωσι τοὺς τί-
τλους αὐτῶν, θεωρήσαντες ὑψηλὴν τὴν τιμὴν, οὕτω
δὲ ἡ ἀγορὰ ἡμῶν διατελεῖ καθ' ὁλοκληρίαν ἐστερη-
μένη τίτλων.

Τῶν μετοχῶν τοῦ Μονοπωλείου τῶν καπνῶν ἡ ἀ-
γορὰ ἡμῶν δὲν εἶναι ἐστερημένη τίτλων, εἶναι δὲ
ἴσως τὸ μόνον χρεώγραφον εἰς τὸ ὅποῖον τὸ δημόσιον
ἐτοποθέτησε κατὰ προτίμησιν τὸ πλεῖστον τῶν οἰ-
κονομῶν του ἐπὶ τῇ ἐλπίδι εὐρείας ἐν τῷ μέλλοντι
προσόδου. Ἄλλ' ὅμως μετὰ τὴν τελευταίαν ἐκθεσιν
τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἐταιρίας καὶ τὴν
παρὰ τοῦ κ. Βίνδεν γινομένην λογοδοσίαν, ἦν ψυ-
χρῶς ἠκούσεν ἡ συνέλευσις τῶν μετόχων, δισταγμὸς
τις περὶ τοῦ μέλλοντος κατέλαβε τὰ πνεύματα, ἡ
κοινὴ γνώμη ἤρξατο ταλαντευομένη, μεγάλοι δὲ πω-
λήσεις γενόμεναι ὑπετίμησαν τὰς μετοχὰς κατὰ μίαν
μονάδα ἀπὸ 17,10 εἰς 16,10, ἔκτοτε δὲ δὲν ἠδυνή-
θησαν ν' ἀναλάβωσι, καὶ οὐδὲ θ' ἀναλάβωσι, νομί-
ζομεν, τὴν προτέραν αὐτῶν ζωηρότητα, ἂν μὴ λυθῇ
ἐννοικῶς τὸ ζήτημα τῆς καπνοῦς, ἄνευ τοῦ
ὁποίου ἡ ἐταιρία θὰ εὐρεθῇ εἰς ἔτι δυσχερεστέραν
θέσιν ὡς ἐκ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς καὶ ἥδη ἐπιφοδὸν
χαρακτῆρα ἐχούσης λαθρεμπορίας.

Αἱ περὶ τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων πεποιοήσκει ἡμῶν, ὡς πολλάκις διὰ τοῦ τύπου ὑπεστηρίζαμεν παρὰ τὰς ἐναντίας ἀπαισιοδόξους γνώμας τῶν τε ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκτὸς αὐτῆς δημοσιολόγων, ἐδικαιώθησαν πληρέστατα, διότι οὐδεμία πλέον ὑπολείπεται ἀμφιβολία περὶ τοῦ θριάμβου τοῦ κ. Τρικούπη, κατορθώσαντος νὰ σώσῃ καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὸ οἰκονομικὸν μέλλον τῆς Ἑλλάδος. Ὁ θρίαμβος τοῦ ἐξόχου καὶ ἀπαραμίλλου ἱκανότητος ἀνδρὸς θὰ ἀνέλθῃ, ἐλπίζομεν, λίαν προσεχῶς εἰς τὸν κολοφῶνα αὐτοῦ, ὅποτεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς ἑλληνικῆς βουλῆς ἐκφωνήσῃ τὸν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰσηγητήριον λόγον του, ὁ ὁποῖος, εἰμεθα βέβαιοι, θὰ καταπλήξῃ τοὺς ἀντιπάλους του, καὶ θὰ συγκινήσῃ τὴν Ἑλλάδα.

Εἶναι καὶ ἄλλως παρήγορον, ὅτι αἱ τιμαὶ τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων βελτιοῦνται ἡμέρα τῆ ἡμέρα, διότι τὰ πλεῖστα αὐτῶν εὐρίσκονται ἤδη εἰς ἑλληνικὰς χεῖρας. Αἱ λαχειοφόροι ὁμολογίαι ἐτιμῶντο χθὲς ἐνταῦθα 407—408. Τὸ Πάγιον 50 7)8, τὸ Μονοπῶλιον 60 3)4, τὸ Δάνειον τοῦ 1881 68 7)8.

Η. ΦΩΤΙΑΔΗΣ.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἡ ἀγορά μας κατὰ τὸ ἐφθήμερον καλλυτέραν παρουσιάζει ὄψιν ἐπὶ τοῦ ὄλου, διότι τῶν μὲν σιτηρῶν αἱ τιμαὶ διατηρήθησαν αἱ αὐταὶ ἐπειδὴ τὰ φθασίματα ὀλιγόωσαν, τῶν χωρικών μὴ καταβαινόντων εἰς τὰς διαφόρους ἀγορὰς, ἀλλὰ καταγινομένων εἰς τὴν σπορὰν μείναν ὀπίσω ἕνεκα τῆς διαρκοῦς πρὸ μινῶν ξηρασίας, ἥτις ἠμπόδισε τοὺς γεωργοὺς νὰ σπείρωσι λινοσπορον ἀπὸ τὸν ὁποῖον διόλου δὲν θὰ ἔχωμεν, τῶν δὲύφασμάτων μικρὸν τι κινηθέντων, ἕνεκα τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ μεγάλης ὑψώσεως, ἀφορμὴν ἐχοῦσης τὴν τοῦ βάρδακος.

Σίτου φθασίματα ἐκ Ρωμυλίας εἶχομεν 20000 κοιλῶν, πωληθέντων ἀπὸ 9 1/2 ἕως 10 1/2 κάτω λίβρας τὰ τῆς κάτω γραμμῆς, τὰ δὲ τῆς ἄνω ἀπὸ 8 1/2 ἕως 9 1/4, ἐκ Βαλτζικίου 3000 κοιλῶν πωληθέντων ἀπὸ 10 ἕως 11 κάτω λίβρας, ἐκ Ρουμανίας 8000 πωληθέντων πρὸς 7 7/8, ἐκ Κωστάντζας 8000 πωληθέντων πρὸς 9 1/2 καὶ ἐκ Ρωσίας 22000 γίρκας πωληθείσης ἀπὸ 6 3/4 ἕως 6 7/8 κάτω λίβρας. Ἐξ Ἀνατολῆς καὶ πάλιν οὐδὲν ἐκομίσθη. Ὁ σκληρὸς σίτος πάντοτε ζητεῖται, πληρονόμος ἀπὸ 37 1/2 ἕως 38 1/2 παράδες ἢ ὀκά. Ὁ ἀραβόσιτος ἐξοκολοθεῖ ἡμελημένους καὶ τιμώμενος ἀπὸ 21 ἕως 21 1/2 παρ. ἢ ὀκά, κριθῆς δὲ ἐγένοντο πωλήσεις εἰς πρᾶγμα Δουνάβεως ἀπὸ 11 ἕως 11 1/4. Ἡ σίκαλις στερεῖται ἀγοραστῶν ἐνφ πολλοὺς ἔχει τοὺς πωλητὰς, περιφερομένη ἀπὸ 23 ἕως 24 παρ. ἢ ὀκά, βρώμης δὲ ἐπωλήθησαν 25000 ὀκάδες πρὸς 23—23 1/2 παράδες.

Αἱ τῶν ἀλεύρων ἀφίξεις ἀνέρχονται εἰς 3850 σάκκους, μετρία δὲ ἐξόδευσις τοῦ εἶδους γίνεται εἰς τὰς αὐτὰς τοῦ παρελθόντος ἐφθήμερου τιμὰς.

Ἐκ τῶν ὀσπρίων οἱ φασιόλοι ζωνρῶς ἐκινήθησαν πωληθέντων 3000 σάκκων μὲ βελτίωσιν τῶν τιμῶν. Οἱ τῆς Βραΐλας τιμῶνται 85—87, τοῦ Πλοεστίου 125—127, Βάρνης 110 καὶ τζαλίδια 125—130, Τραπεζοῦντος καὶ Ὀρδοῦς 110—112 καὶ Ἀλδανίας 185.

Οἱ ἐρέβινθοι τιμῶνται Ἀμισοῦ 45—46, Βαλοῦκ-Κεδερ καὶ Δαμασικοῦ 50—52. Ἐκ δὲ τῶν ὀσπρίων εἰς μὲν τὰ σπασίμα ἐγένοντο πωλήσεις 750 σάκκων ἀτελωνίστων πρὸς 85—87, τιμῶνται δὲ τὰ τῆς Ρωμυλίας καὶ Βαλοῦκ Κεδερ 90—92, καὶ τὰ τῆς Μερσίνης καὶ Σμύρνης 90, εἰς δὲ τοὺς καναροσπόρους ὀνομαστικῶς περιφερομένους 80—82 παράδες οὐδὲν ἐγένετο. Οἱ καναρόσποροι τιμῶνται 52—53 παρ. ἢ ὀκά, ἢ κέγχρος Ρωμυλίας καὶ Ἀδὰ Παζάρ 22 1)2—23 καὶ οἱ λινοσποροι 50—50 1)2, εἰς αὐτὴν δὲ τὴν τιμὴν ἐπωλήθησαν 1700 σάκκοι. Τὰ ἀνασόνια περιφέρονται εἰς τὰ ἴδια.

Ἐκ τῶν ἀπουκιακῶν αἱ ζαχάρεις ἐκλινον κατὰ 1 γρόσιον, οἱ δὲ καφέδες διατηροῦνται ἀπὸ 11 1)2 ἕως 14 1)2 χρυσᾷ γρ. ἢ ὀκά. Καὶ τὰ ριζόνια ζητοῦνται, ἐνφ εἰς τὰ λοιπὰ εἶδη οὐδεμία οὐσιώδης μεταβολὴ ἐπιβῆθε.

Διὰ τὰ ρωσικὰ εἶδη οὐδὲν νεώτερον ἔχομεν ν' ἀναφέρωμεν.

Φθασίματα ἐλαίων δὲν εἶχομεν κατὰ τὸ ἐφθήμερον, οὐδὲ μεταβολὴν τῶν τιμῶν.

Εἰς τὰ σίδηρα εἶχομεν καὶ πάλιν ἀρεκτὴν κίνησιν παρουσιασθέντων ἀγοραστῶν, ὧν ὁ μεγαλύτερος ὑπῆρξεν ἢ κυβέρνησις, ἀγοράσασα πολὺ σάτζι διὰ τὰς διαφόρους τῶν γραφείων θερμάστρας, ὅθεν εἰς τὸ εἶδος αὐτὸ ἐπῆλθε κάποια ὑψώσις.

Καίτοι ἢ τῶν ὑφασμάτων ἀγορὰ διετελέσεν ἥσυχος, ἐν τούτοις οἱ κάτοχοι δὲν βιάζουσι πωλήσεις προβλέποντες βελτίωσιν τῶν τιμῶν ἕνεκα τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ μεγάλης ὑψώσεως· αἱ λαβοῦσαι χώραν ὀλίγα πωλήσεις ἐγένοντο μὲ καλλυτέρας τιμὰς ἀπὸ 3—5 ο]ο.

Καὶ εἰς τὸν βάρδακα ἀξιόλογος βελτίωσις τῶν τιμῶν ἐγένετο συνεπείᾳ τῆς ἐν Λιβερούλη σημαντικῆς ὑψώσεως.

Ἡ εἰς τὰ τιφτίκια ζήτησις ἐξακολουθεῖ διατηρουμένη τῶν τιμῶν, εἰς τὸ ὅπιον ὅμως ἐπῆλθε χαλάρωσις ἐπειδὴ ἐν Σμύρνη εἰσι λίαν διατεθειμένοι διὰ πωλήσεις δεχόμενοι χαμηλωτέρας τιμὰς. Ἡ τραγάκανθος διατελεῖ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν.

Μίαν ναύλωσιν ἔχομεν ἐκ Ραιδεστοῦ καὶ Ἡρακλείας διὰ Μεσόγειον πρὸς φρ. 1,50 καὶ ἕτεραν ἐκ Βατουμίου μὲ πετρέλαια.

Α. Ζ.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Πλούσιος Ἀμερικανὸς ἐν Νέα Ὑόρκη ἐκληροδότησε σημαντικὸν χρηματικὸν ποσὸν πρὸς ἀνέγερσιν μεγάλου μουσείου ἀρχαιοτήτων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. Προσεκλήθη δὲ ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις νὰ πωλήσῃ ἐκμαγεῖα πάντων τῶν ὑπαρχόντων ἐν Ἑλλάδι ἀρχαιολογημάτων.

— Οἱ ἐν Νέα Ὑόρκη δημοθελεῖς Φασουλάρδης καὶ Κλήμης ἀγγέλλουσι τὴν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἐκδοσὴν ἑλληνικῆς ἐφημερίδος ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Νέος Κόσμος».

— Τῇ αἴριον, ἐν τῇ τακτικῇ συνεδρίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου, ὁ κ. Κ. Περδικίδης ἀνακοινώσεται «περὶ ἀρχαίων τινῶν ἐβραϊκῶν λέξεων ἐσφαλμένως ὑπὸ τοῦ Heban νομιζομένων ἑλληνικῆς καταγωγῆς».

Ἡ ἐπιμέθοδος ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ